

בְּלִחְדוּי הוּא. וְכָל תְּקוּנוֹי בְּלִחְדוּיָהוֹן אֲשֶׁתִּכְחוּ אבל שערות הזקן ענין אחר הן והן לבדן שהן יוצאות מהפנים דא"א ולכן הן קרובות לז"א, וכל הי"ג תיקונים שלהן נמצאים ג"כ לבדם והם יוצאים מהפנים ולכן הן קרובות לרישא דז"א ואינן צריכות להיות ארוכות. **דְּקִנָּא בְּלִחְדוּי וְשַׁעְרֵי בְּלִחְדוּיָהוּ** שערות הזקן הן בחינה לבדן והן קצרות, ושערות הראש בחינה לבדן והן ארוכות כי צריכות להגיע לראש ז"א.

עתה מתחיל רבי יצחק לפרש את הסוד של תיקון הראשון
דדיקנא דא"א

תְּקוּנָא קַדְמָאָה, תְּקוּנָא דְשַׁאֲרֵי מְרִישָׁא דְשַׁעְרֵי דְרִישָׁא

התיקון הראשון מתחיל מתחילת שערות הראש שהן הפאות, ונמצא כי מפאת

הראש יוצאות ויונקות כל שערות הדיקנא [ט]. **וְתַאנָּא, כָּל תְּקוּנֵי דְקִנָּא**
לָא אֲשֶׁתִּכְחוּ אֱלָא מִמוּחָא דְרִישָׁא [טא] ולמדנו שכל תיקוני דיקנא

אור הרשב"י

[ט] ונראה לי שמו"ר היין הרקח לא הסביר כן את לשון הוזה"ק ואביא לך את קצור דבריו: ותאנא, ולמדנו בברייתא באופן אחר, כי כל ת"ד לא אשתכחו אלא ממוחא דרישא וא"כ קשה. ומשני כי והכא לא פריש הכי כלומר כאן בתקנא קדמא דיבר במקום התיקון הא' של הת"ד, ואמר שהוא מתחיל מפאות הראש ולמטה, אבל בברייתא דתאנא שכל ת"ד אשתכחו ממוחא, הכונה ששרשם מהמח אבל לעולם מקומם בפנים ומתחילים אחרי פאות הראש. והראיה שכאן דיבר רק

[ט] ואעתיק לפני הלומד מש"כ מו"ר היפה שעה וז"ל: תקנא קדמא וכו' פי' מ"ש רבינו ז"ל (בשער א"א פי"א) ז"ל והפאה בחי' מלכות, נמצא ששתי המלכויות סמוכים ודבוקים זו לזו, כי במקום שמסתיימת מלכות שבראש, משם מתחלת מלכות דדיקנא שהוא תקון הראשון, ואז יונקת זו התתאה מן העילאה, כי מכה שערות הראש הנשארות בפאת הראש מהם יוצאים שערות הי"ג תקונים, אם כן נמצא כי כל הי"ג מכילין יונקים מבי' פאות הראש יע"ש.

הלימוד היומי

לע"ג שלום בן אסתר ז"ל - לע"ג יהושוע בן בת-שבע ז"ל

דא"א אינם נמצאים ויוצאים אלא ממוחא סתימאה דא"א שבתוך ראש דא"א, וכאמור בכמה מקומות שהשערות מותרי מוחא הם. **וְהָכֵא לֹא פְרִישׁ הָכִי. דְהָא לֹא הוּי אֶלָּא תְקוּנָא דְא דְנְחִית מִן רִישָׁא. דְשַׁעְרֵי דְרִישָׁא הָכִי אֲשַׁתְּבַח** וא"כ השאלה היא שכאן לא פירש כן שהם באים ממוחא דא"א, אלא אמר שהם באים משערות הראש ממקום האחרון שהן הפאות, וז"ש שהרי אין התיקוני דיקנא נמשכים ויוצאים מן מו"ס אלא התיקון הראשון הוזה יוצא ויורד מן שערות הראש מתחת הפאות, וכך נמשכים ויוצאים כל תיקוני הדיקנא ולא ממוחא סתימאה כמו שאמרת, ואומר ה"יפה שעה" שחסר כאן התירוץ. **וּמְהָאֵי דְקָנָא אֲשַׁתְּמוּדַע פֶּל מַה דְהוּי בְּרִישָׁא** ומזה הדיקנא ניכר ונודע כל מה שיש בראש א"א, דהיינו במוחא סתימאה דא"א ששם שורש התיקו"ד, ששם במו"ס דא"א מלובש גבורה דעתיק שהיא **מְאַלְף עַלְמִין דְחַתִּימִין בְּעִזְקָא דְדְכִיא** מאלף אורות נעלמים שהם סוד גבורה דעתיק, כי הגבורה נקראת שם אלה"ם במילוי ההי"ן ברבוע יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה. גימ' אלף ואחד וסימניך אָלְף וְאָלְף, שהם חתומים וסגורים בטבעת טהורה כי בתרגום מפרש עזקא טבעת, והטבעת היא מרובעת בסוד ם' סתומה שיש לה ד' קוין לד' רוחותיה המרמזים לארבעה מוחין חו"ב חו"ג, ולכן מו"ס דא"א נקרא "עזקא דכיא" כי אותם אלף אורות דגבורה דעתיק חתומים וסתומים שם. **עִזְקָא דְכָלִּיל פֶּל**

אור הרשב"י

במקום התיקון הא' דהא לא הוי אלא תקונא דא שרק התיקון הא' דנחית מן רישא וכו' מפאות הראש ולמטה, ושאר התיקוני דיקנא הם בשאר חלקי הפנים, אבל שורש הת"ד כולם מהמת. וא"כ מוכח דכאן רק במקום התיקון הא' אמר שמתחיל מפאות הראש.

הלימוד היומי

לע"נ שלום בן אסתר ז"ל - לע"נ יהושוע בן בת-שבע ז"ל

עִקֵּינָהּ הַטְּבַעַת שְׂכוּלֹת בְּתוֹכָהּ כֹּל הַטְּבַעוֹת, וְהַכּוּוֹנָה עַל מו"ס דא"א שְׂכַל שָׂר הַמּוּחָזֵן
 דְּפִרְצוּפֵי הָאֲצִילוֹת כְּלוּלִים בָּהּ, וְנִמְשָׁכִים מִמֶּנָּה. אֲרַבָּא דְּכָל שְׂעָרָא דְּנַחֲתֵי
 מִקְּמֵי אוֹדְנֵי, לָא הוּי אֲרִיכָא אֹרֶךְ שֶׁל כָּל שְׂעָרָא מִהַתִּיקוֹן הָרֵאשׁוֹן
 הַיּוֹרֵד וְנִמְשָׁךְ לִפְנֵי הָאֲזִנִּים, אִינוּ אֹרֶךְ כְּמוֹ שָׂר שְׂעֵרוֹת הַזֶּקֶן שֶׁהֵן אֲרוּכוֹת עַד הַטְּבוֹר וּמְגִיעוֹת
 עַד רִישָׁא דו"א וְלֹא אֶתְדַבֵּק דָּא בְּדָא וְאֵלּוֹ הַשְּׂעֵרוֹת אֵינֵן מְדוּבָקוֹת זֶה בְּזֶה,
 אֲלֵא כָּל שְׂעָרָא הִיא אֹרֶךְ בְּפִנֵּי עֲצָמוֹ, וְלֹא נִחְתִּין אֵלָיו שְׂעָרִין. מִבְּד
 נְגַדִין אֶתְמַשְׁכֵּן וְתִלִּין וְאֵלּוֹ הַשְּׂעֵרוֹת, דְּתִיקוֹן הָרֵאשׁוֹן לְאַחַר שִׁיבְצָא אֵינֵן יוֹרְדוֹת
 וּמִשְׁתַּלְשָׁלוֹת לְמַטָּה, אֲלֵא שְׂכַאשֵׁר יִבְצָאוּ וְנִמְשָׁכוּ אֵלּוֹ הַשְּׂעֵרוֹת הֵן נִמְשָׁכוֹת וְתִלוּיֹת רַק כְּנֶגֶד
 בֵּית מוּצָאֵן וְלֹא לְמַטָּה יוֹתֵר. וְיִשְׂרוּתָא דְּתַקּוּנָא קְדָמָא תִּלְתִּין וְחָד
 קוּצֵי שְׂקִילֵן, אֶתְמַשְׁכֵּן עַד רִישָׁא דְּפּוּמָא וְתַחֲלִילַת תִּיקוֹן הָרֵאשׁוֹן
 הוּא שְׁלוּשִׁים וְאַחַת אֲגוּדוֹת שְׂקוּלוֹת וְשוּוֹת, נִמְשָׁכוֹת עַד רֵאשׁ הַפָּה דא"א, וְהֵן כְּנֶגֶד שֵׁם א"ל
 שְׁבַתִּיקוֹן הָרֵאשׁוֹן. וְתִלְתַּת מָאָה וְתִשְׁעִין נִימִין אִשְׁתַּפְּחוּ בְּכָל
 קוּצָא וְקוּצָא וְשִׁלְשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים שְׂעֵרוֹת פְּרִטִיּוֹת נִמְצָאוֹת בְּכָל קְבוּצָה וְקְבוּצָה,
 וְשִׁי שְׂעֵרוֹת אֵלּוֹ כְּמִנֵּן שִׁמִּין, כִּי הַשִּׁמִּין מִקּוּמוֹ בְּחִכְמָה בְּסוּד שִׁמֵּן מִשְׁחַת קוּדֶשׁ. תִּלְתִּין
 וְחָד קוּצֵי שְׂקִילֵין דִּהְיוּ בְּתַקּוּנָא קְדָמָא וְאֵלּוֹ שְׁלִשִׁים וְאַחַת
 קְבוּצוֹת וְאַגוּדוֹת שֶׁל שְׂעֵרוֹת שֶׁהֵן שְׂקוּלוֹת וְשוּוֹת שִׁישׁ בְּתִיקוֹן הָרֵאשׁוֹן. תִּקְיִפִּין
 לְאַכְפִּיא לְתַתָּא פְּחוּשְׁבֵּן א"ל הֵן תִּקְיֹפוֹת וְחֻזְקוֹת בְּרַחֲמִים לְהַכְנִיעַ
 וְלְהַמְתִּיק אֶת הַגְּבוּרוֹת וּמִלֵּאכֵי הַדִּין שְׁבַעֲלָמוֹת בִּי"ע, וְל"א קוּצוֹת אֵלּוֹ הֵן כְּחֻשְׁבֹּן א"ל.
 מְהוּ א"ל. תִּקְיָה, יְכוּל, וּמִפְרָשׁ מֵהַ פִּירוּשׁ א"ל וְאוֹמֵר, שְׁהוּא חֻזַּק וְיְכוּל

להכניע את הגבורות והדינים. **וּבְכָל קוֹצָא וְקוֹצָא מִתְּפָרְשִׁין תְּלָתִין**
וְחַד עֲלָמִין ומלבד הש"ץ נימין יש עוד בחינה אחרת, והיא שבכל קבוצה ואגודה יש
ג"כ ל"א אורות נעלמים והטעם מפני שכל קוצא נכלל מכל הל"א קוצין, **וְתִקְיָפִין**
שְׁלֵטִין לְאַתְעִינָא ואלו האורות הנעלמים הם תקיפים וחזקים, ושולטים ברחמים
על היכלי הזכות שהם בחינת גבורה דבי"ע, כדי לעיין ולהשיגח בדיניהם להכניעם ולכפותם.
תְּלָתִין וְחַד בְּהָאֵי סֵטֶר וְתְלָתִין וְחַד בְּהָאֵי סֵטֶר ויש ל"א
קוצין בצד ימין של הפנים דא"א, ועוד ל"א קוצין בצד שמאל של הפנים דא"א. **וְכָל**
עֲלָמָא וְעֲלָמָא מְנִיָּה וכל עולם ועולם מאלה הל"א אורות מעולים שבכל קוצא,
מִתְּפָרֵשׁ לְאַלְפָּה עֲלָמִין דְּכִסְיָפִין לְעֵדוּנָא רַבָּא כל אור מהם
חוזר ומתחלק לאלף ניצוצי אורות נעלים, וכולם חמודים ונכספים לקבל הארה משרשם,
שהוא מוחא סתימאה דא"א הנקרא עדן הגדול, כי כל החכמות נקראים עדן ומו"ס דא"א
נקרא עדן הגדול, והטעם שמתפרש לאלף עלמין, כי שורש הדיקנא ממו"ס דא"א, ושם מלוּבֵשׁ
גבורה דעתיק, וגבורה הוא שם אלהים ואלהים במילוי ההי"ן ברבועו עולה אלף. **וְכָלָא**
סָתִים בְּרִישָׁא דְדִקְנָא, דְּכִלִּיל תְּקִיפָא, וְכִלְיָן בְּהָאֵי
א"ל וכל העולמות הנ"ל סתומים בתיקון הראשון של הדיקנא, שהוא כולל תקיפות וחזק
שם א"ל, ולכן כל העולמות כולם כלולים בשם א"ל שבתיקון הראשון. **וְעַם כָּל דָּא,**
הָאֵי א"ל אֲתַפְּיָא לְרַחֲמֵי. דְּרַחֲמֵי דְעֵתִיק יוֹמִין אֲתַפְּלָל
וְאֲתַפְּשֵׁט בֵּיהּ ועם כל זה שפירשנו ששם א"ל מראה על תוקף וחזק, עם כל זה
הוא נכנע ונכפה לרחמים הגדולים, מכיון שאור הפנימי דעתיק יומין הנקרא משחא דרבּוּתָא,